

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010497
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119010497.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného Mgr. P. O., pre prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného P. C. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.07.2020 pod sp. zn. 6T/13/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2021, takto

rozhodol:

I/

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

II/

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie poškodeného P. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Mgr. P. O. uznaný vinným z prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti ProCar Detail, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Rudohorská 33, zaoberajúcej sa okrem iných predmetov činností aj prenájmom motorových vozidiel po tom, čo na prevádzke svojej spoločnosti v Hlohovci, na Tehelnej 2 zapožičal osobné motorové vozidlo P. C. z F. dňa 05.02.2018, a to na základe zmluvy o podnájme motorového vozidla, kde si pri tejto príležitosti vyhotovil fotokópiu občianskeho preukazu P. C., pričom takto získané osobné údaje po tom, čo nastal medzi ním a P. C. spor ohľadom uhradenia škody za poškodenie prenajatého vozidla, dňa 01.04.2018 bez vedomia a súhlasu P. C. v jeho vtedajšom bydlisku, a to v obci O. XXX zverejnil na internetovej sociálnej sieti Facebook, na profile spoločnosti ProCar Detail, s.r.o., fotokópiu občianskeho preukazu osoby P. C. s jeho fotografiou, dátumom narodenia, štátnym občianstvom, pohlavím a miestom vydania tohto občianskeho preukazu s komentárom v znení, cit: „Pozor, autopozicovne na P. I.. S obľubou si požičiava značkové auta (v našom prípade úplne nove BMW 330xD) kvôli podnikateľskému imidžu. Pritom to je asi jediná vec, ktorá tohto tazko zadlženého (verejne dostupne informácie z netu) pana spaja s podnikaním. Auto znehodnotil a spôsobil na nom nemalé škody (cca. 1300 e). Jeho pristup: arogancia, ignorancia, výhovorky a natahovanie času. Preto nemáme inej možnosti (aj keď bol pan I. upozornený na to a bol mu ponuknutý splatkový kalendár) ako podeliť sa tu s vami o našu skúsenosť s dotýcnym pánom. Pozor“, čím konal v rozpore s ustanoveniami § 19 ods. 1 a § 22 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 24.05.2018.

Za túto trestnú činnosť okresný súd podľa § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona u obžalovaného upustil od potrestania.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., O. D. X, , odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 272-273 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor i poškodený P. C..

Okresný prokurátor svoje odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného písomne zdôvodnil tým, že takýto výrok o treste považuje za nesprávny, keďže je uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov a tiež neboli splnené zákonné podmienky pre jeho ukladanie s poukazom na absenciu úprimného oľutovania predmetného trestného činu (poukazyval pritom na judikatúru NS SR pod č. R 15/2015), dobrovoľné ukončenie prečinu, odstránenie alebo zmiernenie škodlivých následkov a pod. Nie je tiež pravdou, že by sa obžalovaný od začiatku priznával, o čom svedčia aj jeho obhajobné tvrdenia o udelenie súhlasu so spracovaním osobných údajov zo strany poškodeného, pričom aj samotný obsah predmetného statusu na Facebooku nestiahol obžalovaný, ale tento bol odstránený administrátorom. Taktiež vyslovil názor, že nakoľko sa obžalovaný počas konania vyjadroval : ... „, mojim úmyslom bolo v dobrom upozorniť iných...v žiadnom prípade to nebol text smerovaný proti poškodeného, v tej dobe som si myslel, že údaje z OP nespádajú pod pojem osobné údaje ... a že skutok ľutujem a opakujem, že myslel to v dobrom ...“ nemožno považovať za podmienku priznania sa k všetkým skutkovým okolnostiam v zmysle § 40 ods.1 písm. a) Tr. zák. Z emailovej komunikácie tiež vyplýva, že obvinený poskytol poškodenému možnosť buď uhradí dlh, alebo zverejní jeho skúsenosť s ním na Facebooku, že je problémový a neplatič, miesto toho, aby svoje pohľadávky riešil formou civilného konania. V ďalšom poukazyval na osobnostný profil obžalovaného, z ktorého vyplýva, že doposiaľ bol 13 krát priestupkovo riešený a to 2x aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, kedy sa formou sms vyhrážal tretím osobám, v súčasnosti je tresne stíhaný za závažnú majetkovú trestnú činnosť a aj keď si je vedomý toho, že v zmysle zásady prezumpcie neviny nemožno na tieto skutočnosti prihliadať, má za to, že za účelom posúdenia osoby páchatela, resp. jeho doterajšieho vedenia života, možno tieto skutočnosti vziať do úvahy.

Na záver navrhol, aby bol po zrušení napadnutého rozsudku krajským súdom uložený obžalovanému za predmetný skutok alternatívny trest vo forme peňažného trestu hoc i v symbolickej výške (aj vzhľadom na to, že za predmetný skutok bol v administratívnom konaní sankcionovaný 20 eur pokutou Okresným úradom Trnava, no toto rozhodnutie bolo protestom prokurátora zrušené), za súčasného zohľadnenia osoby obžalovaného, okolností spáchaného skutku a jeho závažnosti a v súlade s prvkami tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poškodený P. C. prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, že absolútne nesúhlasí s výrokom o treste napadnutého rozsudku s poukazom na to, že obžalovaný svojím konaním ohrozil život, zdravie a práva poškodeného a to tak majetkové, ako i nemajetkové, pričom okresný súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na závažnosť skutku, spôsob a okolnosti jeho spáchania a tiež pohnútku obžalovaného. Trest uložený obžalovanému považuje za nedostatočný a preto navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a rozhodnúť o uložení nepodmienečného trestu, príp. vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

Obžalovaný sa po vyhlásení napadnutého rozsudku vzdal práva na podanie odvolania, k odvolaniam prokurátora a poškodeného sa aj napriek výzve okresného súdu do termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie písomne nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obhajkyne obžalovaného, prokurátora KP Trnava a v neprítomnosti obžalovaného (ktorý dal súhlas s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti), poškodeného a jeho splnomocneného zástupcu, ktorí boli na verejné zasadnutie riadne a včas upovedomení.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odporučil podanému odvolaniu vyhovieť z dôvodov popísaných v písomnom odôvodnení okresného prokurátora. Na záver

navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od potrestania a uložil obžalovanému primeraný peňažný trest.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, v prípade opačného názoru krajského súdu navrhla uloženie peňažného trestu.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné. Pri oboznámení sa s podaným odvolaním poškodeného odvolací súd zistil, že toto podala osoba, ktorá na to oprávnená nie je.

Pri preskúmaní napadnutého výroku o treste krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný, nakoľko okresný súd pri ukladaní resp. neuložení trestu na hlavnom pojednávaní postupoval dôsledne podľa druhého dielu prvej hlavy Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý stanovuje základné zásady ukladania sankcií.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zákona od potrestania páchatel'a prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť ak páchatel' priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri postupe, na základe ktorého aplikoval ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a u obžalovaného upustil od potrestania.

Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku, jeho úprimné oľutovanie (o ktorom nemá odvolací súd aj napriek prezentovaným námietkam prokurátora najmenšiu pochybnosť), vyhlásenie o vine pred súdom, ale najmä motív a pohnútky k spáchaniu predmetného skutku (spočívajúca v upozornení na možné riziká iných subjektov pri kontakte s poškodeným po jeho negatívnej skúsenosti), môžu práve v jeho prípade odôvodniť postup spočívajúci v upustení od potrestania. V tomto smere odvolací súd vzhľadom aj na osobnostné charakteristiky obžalovaného (ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný a priestupky, ktorých sa doposiaľ dopustil, boli skutkovo odlišného charakteru), nepovažoval postup súdu prvého stupňa v rozpore so zákonom a tiež dospel k záveru, že samotné prejednanie veci pred súdom bez uloženia trestu bude postačovať k naplneniu účelu trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

K námietke prokurátora ohľadom toho, že v rámci priestupkovo-administratívneho konania (ktoré rozhodnutie bolo po proteste prokurátora zrušené) bola v danom prípade uložená „väčšia“ sankcia, ako to bolo v prejednávacom prípade, krajský súd uvádza, že takáto úvaha prokurátora je čisto hypotetická, špekulatívna, nemajúca reálny (odhliadnuc od všeobecného pohľadu) základ pri hodnotení rozhodných skutočností prejednávaneho prípadu, nakoľko už samotné prejednanie veci pred súdom a vydanie odsudzujúceho rozsudku má väčší dopad na obžalovaného, ako samotné priestupkové konanie hoci i s uložením sankcie. Pokiaľ prokurátor namietal, že obžalovaný neprejavil účinnú snahu po náprave, nakoľko k výmazu statusu na facebooku došlo až po zásahu administrátorom, má odvolací súd za potrebné uviesť, že odstránením osobných údajov poškodeného z internetu formou konania tretej osoby (v danom prípade administrátora), nezávislej od vôle povinného subjektu a teda následným znemožnením vykonania tohto úkonu osobne, nemožno pričítať na vrub obžalovaného.

Ďalej je potrebné uviesť, že aj napriek tomu, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, má odvolací súd v danej súvislosti za potrebné dať do pozornosti tú skutočnosť, že v prejednávacom prípade bolo skôr dôvodným vzhľadom na špecifické okolnosti prejednávanej veci, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a a tiež s poukazom na princíp ultima ratio (čiže zásadu subsidiarity trestne represie) uvažovať o aplikácii ustanovenia § 10 ods.2 Tr. por., ako ukladaní trestnej sankcie. Vzhľadom k tomu, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd sa následne možnosťou uplatnenia tzv. materiálneho korektívu ďalej nezaoberal.

Ak bol teda predmetný skutok prijatím vyhlásení obžalovaného o jeho vine súdom prvého stupňa následne „zakonzervovaný“ ako prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., je zo skutkových okolností zrejmé, že išlo o prečin menšej závažnosti (vzhľadom na jeho špecifické okolnosti), pri ktorom nie je vylúčený postup v zmysle § 40 ods.1 písm. a) Tr. zákona, pričom aj najvyšší súd pri svojej judikačnej činnosti viackrát vyslovil, že aj spôsobenie ťažších následkov (ktoré však neboli v danom prípade preukázané) nebráni posúdiť takýto skutok ako prečin menšej závažnosti (obdobne viď. NR 9Tz 35/1963).

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a prítťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Vychádzajúc z celého súhrnu vyššie uvedených okolností, dospel odvolací súd k záveru, že v prípade obžalovaného Mgr. P. O. je možné aplikovať ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o upustení od potrestania. Vychádzajúc aj zo samotného prejavu obžalovaného na hlavnom pojednávaní (o uvedomení si protiprávneho konania a jeho oľutovaní), nemal odvolací súd žiadne výrazné pochybnosti, že už samotné prejednanie veci pred súdom bude nateraz postačujúce na jeho nápravu a zabráni mu konať obdobným spôsobom do budúca.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebránila žiadna zákonná prekážka pre zákonný postup okresného súdu v zmysle § 40 ods.1 písm. a) Tr. zák. a aj odvolací súd sa stotožnil s tým, že v danom prípade plne postačovalo na dovŕšenie nápravy obžalovaného (na ktorého sa aj napriek vyjadreniam prokurátora o prebiehajúcim trestnom stíhaní za inú trestnú činnosť v zmysle zásady prezumpcie nevinu hľadí ako na netrestaného a preto nemožno túto okolnosť v prejednávacom prípade akokoľvek zohľadniť) samotné prejednanie trestnej veci pred súdom, nepovažoval odvolací súd odvolanie prokurátora za dôvodné a toto následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Keďže odvolanie proti rozsudku súdu I. stupňa podal okrem okresného prokurátora aj poškodený P. C. a toto odvolanie smerovalo svojim obsahom výlučne voči výroku o treste v neprospech obžalovaného, hoci poškodený ako účastník predmetného konania je oprávnený podať odvolanie len proti nesprávnemu výroku o náhrade škody, krajský súd na základe tejto skutočnosti rozhodol o jeho odvolaní tak, že ho zamietol podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. preto, že bolo podané neoprávnenou osobou (v tejto súvislosti vid'. R 43/1967).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.